

Muhammad Yusuf

1954 - 2001

Mangu nazm
gulshani.

Unutilmas lahzalar.

Alp o'g'lonlar o'lkasi
Bu ko'hna Turon
Qalqonlari, qanotlari
Ilm istang

E'tirof.

Sen shoxlari osmonlarga
Tegib turgan chinorim.

Ota desam,
O'glim deb,
Bosh egib turgan
chinorim.

Ko'nglimdagi iftixorim,
Qo'ynimdagi tumorim,
O'zing mening
ulug'lardan
Ulug'imsan, Vatanim!

Baxtlilardan baxtliroq ona.

Shoirlik men uchun aslo orzumas,
Shu ham ish bo'ldimi yigit boshimga.
Hamma shoir zotin yig'sa - arzimas
Onamni sog'inib to'kkan yoshimga.

Eslasak,
arizizli xush damimiz bor.

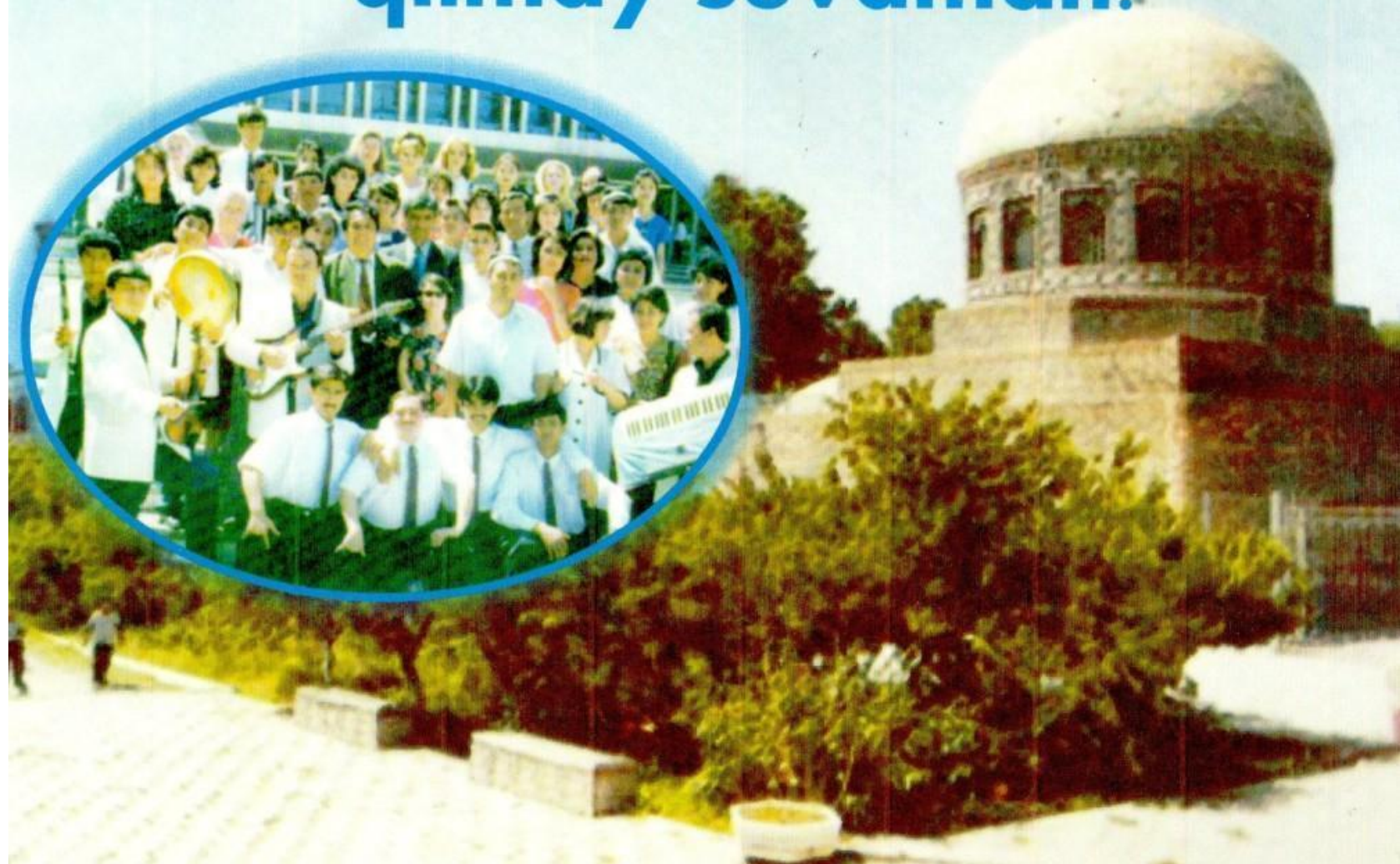

**Sodda Muhammadman,
Sodda Muhammad –
Turkman qizni maqtab baloga qoldim,
Ko'ylagiga havas qilgandim faqat,
Toabad tuganmas g'avg'oga qoldim...**

**Vatan, seni iddaolar
qilmay sevaman.**

**Do'stlar,
Og'iz to'ldirib – Vatan
Deya olmoq o'zi baxt
ekan.**

Buni hayot derlar...

**Bu yorug' dunyoda
o'chmas chirogim.**

**Quvroq bo'lib deyishdi. Yolg'on ham kerak,
Jindak xushomad ham, quloq solmadim.
Oqni oppoq ko'rdim, qorani - qora
Men o'z bilganimdan qolmadim.**